
SAN de 6 de juliol de 2020, recurs 113/2018

Permisos en dies naturals o hàbils (accés al text de la sentència)

Es tracta en aquest cas de determinar la correcta interpretació d'un **conveni col·lectiu que fixa dies de permisos retribuïts per diverses circumstàncies sense assenyalar si cal que es considerin hàbils o naturals**. A més, es planteja el debat sobre quin ha de ser el "dies a quo" del còmput dels permisos retribuïts quan el fet causant esdevé en dia no laborable o quan el treballador es troba gaudint de vacances.

L'AN determina que **és el conveni col·lectiu el que regula les condicions dels permisos retribuïts** que millora, ja que no pot reduir aquells que disposa l'art. 37.3 ET, i pot fixar en cada cas la seva data d'inici i durada. En aquest sentit, la Sala Social estableix que **la menció a dies, sense aclarir si aquests són naturals o hàbils, prevista per als permisos de curta durada, s'ha d'interpretar necessàriament com a dies laborables**, ja que si la intenció de legislador o dels negociadors del conveni hagués estat una altra, hauria utilitzat també l'adjectiu de dies naturals a què es refereix el permís per matrimoni.

Finalment, la Sala entén que **els permisos retribuïts previstos en el precepte convencional estan indissociablement lligats al temps de treball com a tal, de manera que els treballadors no poden reclamar-los en períodes de vacances anuals retribuïdes**, sense que aquests permisos retribuïts siguin assimilables a la baixa per malaltia en els termes de la jurisprudència del TJUE (entre altres, sentències de 20 de gener de 2009, assumptes C-350/06 i C-520/06, i de 30 de juny de 2016, assumpte C-178/15).